

AJUNTAMENT
SANT ESTEVE SESROVIRES
ENTRADA
23 DES. 2008
Núm. 9543

Moció de l'Entesa per St. Esteve al Ple Ordinari de la Corporació Municipal de St. Esteve Sesrovires de gener del 2009.

Moció: Estudi per a implantació d'àrees canines a Sant Esteve

Es calcula que en Sant Esteve un 14 % de les llars situats en les cases plurifamiliars dels barris del centre urbà hi ha un gos, percentatge que arriba al 50 % en les cases unifamiliars situades en els barris perifèrics. Coneixent la tipologia constructiva dels habitatges, on cadascun d'ells viuen una mitjana de 2,4 persones, podem afirmar que la construcció d'àrees canines no és un assumpte que concerneixi a una minoria. A aquest nombrós grup de ciutadans cal sumar-li les moltes persones que els agraden els gossos, però per motius laborals u d'una altra índole no poden tenir-los.

La construcció d'àrees canines és sempre ben acollida per la ciutadania. A les persones que tenen gossos se'ls proporciona un espai urbà necessari i a les que no els agraden veuen amb grat un lloc per als gossos.

Des dels ajuntaments caldria encoratjar la creació d'associacions o agrupacions d'usuaris de les àrees canines. Les àrees s'utilitzaran no sol per a la socialització i esplai dels gossos i propietaris si no també per a altres activitats com, per exemple, impartir cursets bàsics d'ensenyament canina. Les associacions així creades seran les primeres interessades a fer complir les normes del bon d'ús de les instal·lacions.

Inicialment es podria fer un estudi i arribat el cas una prova pilot per a la implantació de la primera àrea canina a Sant Esteve. Aquesta prova podria fer-se d'acord amb els **conceptes adjunts** a aquesta moció, per exemple la primera àrea podrà estar ubicada en una zona perifèrica del centre urbà, corresponent a La Vinya de la Passada, La Gleva o Les Roques.

D'acord amb els criteris exposats la Corporació Municipal de Sant Esteve Sesrovires reunida en Ple acorda:

Fer un Estudi en un termini de temps prudencial per al desenvolupament constructiu d'una Àrea canina en terrenys pròxims al centre urbà de Sant Esteve.

A handwritten signature in blue ink that reads 'Borrell'.

Jordi Borrell Alonso

Portaveu del Grup de l'Entesa per Sant Esteve

Sant Esteve Sesrovires, desembre del 2008

CONCEPTES PER A LA IMPLANTACIÓ D'ÀREES CANINES

1. Comès de les àrees canines

Les àrees canines són zones per ajudar als gossos a un correcte procés de socialització i un espai on fer el exercici necessari. Els gossos formen el seu caràcter en funció de com estableixin les seves relacions amb altres gossos i persones. Un gos que no es relacioni amb altres i amb persones diferents de les del seu entorn habitual desenvoluparà inevitablement problemes de caràcter i molt possiblement agressivitat cap a altres gossos.

Per ajudar-los en la seva formació estan les àrees canines. És un lloc on veurà nombrosos col·legues i persones diferents de la seva "ramada", és a dir, la família amb la qual viu. En aquestes zones amb l'ajuda del seu propietari i dels altres propietaris de gossos aprendrà a relacionar-se. És el propietari el que mitjançant la vigilància del seu comportament podrà reprendre-ho al més mínim conat d'agressivitat i felicitar-lo i premiar-lo quan el seu comportament sigui el que d'ell s'espera.

2. Requisits mínims que les àrees canines han de reunir perquè puguin complir la seva funció

Dimensions: La superfície recomanable és d'uns 1.000 m², una mida menor crearà conflictes entre els mascles. En algunes ciutats es diuen àrees canines a petits recintes tancats que són utilitzats perquè els gossos facin les seves deposicions, això és un concepte antiquat que no té sentit, les deposicions devem recollir-les sempre, les faci on les faci el can. La funció de les àrees canines és, que a més de ser un lloc perquè els gossos facin exercici i es relacionin, sigui un punt de trobada de la ciutadania. Un recinte on tant gossos com propietaris estiguin còmodes en unes instal·lacions de qualitat.

Instal·lacions: L'entrada ha de ser per mitjà d'una resclosa. Quan entra un gos, els que estan al recinte acudeixen a rebre'l i pot donar-se la circumstància que algun surti al carrer amb el consegüent risc d'atropellament. L'entrada ha de fer-se a través de la denominada "zona neta", aquesta ha d'estar pavimentada, ja que estarà mullada amb freqüència. La instal·lació hauria de disposar de: Marquesina, Bancs, Banyera, Zona d'exercicis, Taula de raspallat, Abeuradors y Contenedor d'orgànics.

Tancament: Aquest no ha d'impedir la visibilitat de la zona, a la gent li agrada parar-se a veure jugar als gossos i més si van amb nens. Tota la zona ha de ser visible des de qualsevol punt, d'aquesta manera el propietari del gos podrà veure on fa les seves necessitats i les podrà recollir. També es podrà controlar qualsevol contratemps que pogués ocórrer.

Manteniment: Com qualsevol altre jardí. Si els usuaris veuen que al àrea no li presta atenció amb el pas del temps se n'aniran "relaxant" els costums i al cap de poc temps la zona serà una immundícia. Si el terra no és de gabra caldrà un reg freqüent. El gabra elimina en gran part la necessitat del reg.

Divisions: Alguns propietaris de gossos de mida petita i que desconeixen el comportament caní tenen temor que un altre gos de més mida li pugui fer mal, és un error. Els gossos correctament socialitzats difícilment tindran problemes. Per aquest motiu no han d'establir-se horaris per a determinats tipus o races de gossos.

Dispensadors de borses: En les àrees canines les papereres no són adequades, ja que a l'estar obertes acaben produint olors dolentes. La millor solució és un petit contenidor amb tapa, en el que es pugui fixar una bossa de plàstic. Així s'evitarà que s'embruti l'interior i que surtin olors dolentes.

Bancs: Els gossos hem d'abaixar-los tots els dies a fer exercici i les seves necessitats, plogui o faci calor. Una marquesina ens protegirà del sol i de la pluja mentre el nostre gos juga amb els altres.

Accessibilitat: S'evitaran les pendents excessives. Són moltes les persones de certa edat que tenen gos. Cal tenir en compte l'accés de persones discapacitades.

Elements d'exercicis i jocs: Els jocs en les àrees canines deuen ser utilitzats pels gossos d'una manera natural, per tant els elements que s'instal·lin deuen respondre a aquest criteri.

Normes d'utilització: A l'exterior deuen col·locar-se les més significatives com ara l'obligació de recollir les deposicions, l'obligatorietat de morrió per a les races potencialment perilloses i la prohibició de, menors d'edat sense estar acompanyats.

Salubritat: Desinfeccions periòdiques de la zona per personal especialitzat.

Mesures sanitàries: Alguns propietaris de gossos deixen d'acudir al veterinari per a les convenients vacunacions anuals. La construcció d'àrees canines ofereix una excel·lent possibilitat per controlar l'estat sanitari dels gossos, l'Ajuntament pot exigir per accedir a les àrees canines un carnet, d'aquesta manera cap veterinari posaria la seva firma i segell si al gos en qüestió no li va posar les vacunes recomanables ni el tractament antiparasitari oportú. També serviria per al cens municipal i la Llicència Municipal per als gossos de races potencialment perilloses i els considerats com tals.

Jordi Borrell Alonso
Portaveu del Grup de l'Entesa per Sant Esteve

Moción de la Entesa per St. Esteve al Pleno Ordinario de la Corporación Municipal de St. Esteve Sesrovires de enero del 2009.

Moción: Estudio para implantación de áreas caninas en Sant Esteve

Se calcula que en Sant Esteve un 14 % de los hogares situados en las casas plurifamiliares de los barrios del centro urbano hay un perro, porcentaje que llega al 50 % en las casas unifamiliares situadas en los barrios periféricos. Conociendo la tipología constructiva de las viviendas, donde en cada una de ellas viven una media de 2,4 personas, podemos afirmar que la construcción de áreas caninas no es un asunto que concierna a una minoría. A este numeroso grupo de ciudadanos hay que sumarle las muchas personas que les gustan los perros, pero por motivos laborales u de otra índole no pueden tenerlos.

La construcción de áreas caninas es siempre bien acogida por la ciudadanía. A los que tiene perros se les proporciona un espacio urbano necesario y a los que no les gustan ven con agrado un sitio para los canes.

Desde los ayuntamientos se debería alentar la creación de asociaciones o agrupaciones de usuarios de las áreas caninas. Las áreas se utilizarán no solo para la socialización y esparcimiento de los canes y propietarios si no también para otras actividades como, por ejemplo, impartir cursillos básicos de enseñanza canina. Las asociaciones así creadas serán las primeras interesadas en hacer cumplir las normas del buen de uso de las instalaciones.

Inicialmente se podría hacer un estudio y llegado el caso una prueba piloto para la implantación de la primera área canina de Sant Esteve. Esta prueba podría hacerse en base a los **conceptos adjuntos** a esta moción, por ejemplo la primera área podrá estar ubicada en una zona periférica del centro urbano, correspondiente a La Vinya de la Passada, La Gleva o Les Roques.

En base a los criterios expuestos la Corporación Municipal de Sant Esteve Sesrovires reunida en Pleno acuerda: **Hacer un Estudio en un plazo de tiempo prudencial para el desarrollo constructivo de un Área canina en terrenos próximos al centro urbano de Sant Esteve.**

Jordi Borrell Alonso

Portaveu del Grup de l'Entesa per Sant Esteve

Sant Esteve Sesrovires, enero del 2009

CONCEPTOS PARA LA IMPLANTACIÓN DE ÁREAS CANINAS

1. Cometido de las áreas caninas

Las áreas caninas son zonas para ayudar a los perros a un correcto proceso de socialización y un espacio donde hacer el ejercicio necesario. Los perros forman su carácter en función de cómo establezcan sus relaciones con otros perros y personas. Un perro que no se relacione con otros y con personas distintas a las de su entorno habitual desarrollará inevitablemente problemas de carácter y muy posiblemente agresividad hacia otros canes.

Para ayudarles en su formación están las áreas caninas. Es un lugar donde verá numerosos colegas y personas distintas a las de su "manada", es decir, la familia con la que vive. En estas zonas con la ayuda de su dueño y de los demás propietarios de canes aprenderá a relacionarse. Es el propietario el que mediante la vigilancia de su comportamiento podrá reprenderlo al más mínimo amago de agresividad y felicitarlo y premiarlo cuando su comportamiento sea el que de él se espera.

2. Requisitos mínimos que las áreas caninas deben reunir para que puedan cumplir su función

Dimensiones: La superficie recomendable es de unos 1.000 m², un tamaño menor creará conflictos entre los machos. En algunas ciudades se llaman áreas caninas a pequeños recintos vallados que son utilizados para que los perros hagan sus deposiciones, so es un concepto anticuado que no tiene sentido, las deposiciones debemos recogerlas siempre, las haga donde las haga el can. La función de las áreas caninas es, que además de ser un lugar para que los perros hagan ejercicio y se sociabilicen, sea un punto de encuentro de la ciudadanía. Un recinto donde tanto canes como dueños estén cómodos en unas instalaciones de calidad.

Instalaciones: La entrada debe ser por medio de una esclusa. Cuando entra un perro, los que están en el recinto acuden a recibirlo y puede darse la circunstancia de que alguno salga a la calle con el consiguiente riesgo de atropello. La entrada debe hacerse a través de la denominada "zona limpia", esta debe estar pavimentada, ya que estará mojada con frecuencia. La instalación debería disponer de: Marquesina, Bancos, Bañera, Zona de ejercicios, Mesa de cepillado, Bebederos, Contenedor de orgánicos

Cierre: Este no debe impedir la visibilidad de la zona, a la gente le gusta pararse a ver jugar a los perros y más si van con niños. Toda la zona debe ser visible desde cualquier punto, de esta manera el dueño del perro podrá ver donde hace sus necesidades y las podrá recoger. También se podrá controlar cualquier percance que pudiera ocurrir.

Mantenimiento: Como cualquier otro jardín. Si los usuarios ven que no le presta atención con el paso del tiempo se irán "relajando" las costumbres y al poco tiempo la zona será una inmundicia. Si el suelo no es de jabre será necesario un riego frecuente. El jabre elimina en gran parte la necesidad del riego.

Divisiones: Algunos propietarios de perros de pequeño tamaño y que desconocen el comportamiento canino tienen temor a que otro perro de más tamaño le pueda hacer daño, es un error. Los perros correctamente socializados difícilmente tendrán problemas. Por este motivo no deben establecerse horarios para determinados tipos o razas de perros.

Dispensadores de bolsas: En las áreas caninas las papeleras no son adecuadas, ya que al estar abiertas acaban produciendo malos olores. La mejor solución es un pequeño contenedor con tapa, en el que se pueda fijar una bolsa de plástico. Así se evitará que se ensucie el interior y que salgan malos olores.

Bancos: Los perros tenemos que bajarlos todos los días a hacer ejercicio y sus necesidades, llueva o haga calor. Una marquesina nos protegerá del sol y de la lluvia mientras nuestro can juega con los otros.

Accesibilidad: Se evitarán las pendientes excesivas. Son muchas las personas de cierta edad que tienen perro. Se debe tener en cuenta el acceso de personas discapacitadas.

Elementos de ejercicios y juegos: Los juegos en las áreas caninas deben de ser utilizados por los perros de una manera natural, por lo tanto los elementos que se instalen deben de responder a este criterio.

Normas de utilización: En el exterior deben colocarse las más significativas tales como la obligación de recoger las deposiciones, la obligatoriedad de bozal para las razas potencialmente peligrosas y la prohibición de, menores de edad sin estar acompañados.

Salubridad: Desinfecciones periódicas de la zona por personal especializado.

Medidas sanitarias: Algunos propietarios de perros dejan de acudir al veterinario para las convenientes vacunaciones anuales. La construcción de áreas caninas ofrece una excelente posibilidad para controlar el estado sanitario de los perros, el Ayuntamiento puede exigir para acceder a las áreas caninas un carné, de esta manera ningún veterinario pondría su firma y sello si al perro en cuestión no le puso las vacunas recomendables ni el tratamiento antiparasitario oportuno. También serviría para el censo municipal y la Licencia Municipal para los perros de razas potencialmente peligrosas y los considerados como tales.

Jordi Borrell Alonso

Portaveu del Grup de l'Entesa per Sant Esteve